Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 20 marca 1875.

18.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu tudzież najwyższej Izby obrachunkowej z d. 26 lutego 1875,

obowiązujące w królestwie Dalmatyńskiem,

zawierające instrukcyą tyczącą się postępowania kasowego z majątkiem sierocym, z majątkiem bezwłasnowolnych i z majątkiem depozytowym.

Celem uregulowania postępowania kasowego z majątkiem sierocym, z majątkiem bezwłasnowolnych i z majątkiem depozytowym w c. k. urzędach podatkowych w Dalmacyi wydały ministerstwa sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższa Izba obrachunkowa załączoną instrukcyą, która zacznie obowiązywać od dnia 1 lipca 1875.

Glaser r. w. **Pretis** r. w. **Mercandin** r. w.

Instrukcya

tycząca się

postępowania kasowego z majątkiem sierocym, z majątkiem bezwłasnowolnych i majątkiem depozytowym w c. k. urzędach podatkowych dalmatyńskich.

Rozdział pierwszy.

Przepisy ogólne.

§. 1.

Urzędy podatkowe obowiązane są majątek depozytowy, sierocy i majątek bezwłasnowolnych, przekazany im przez sądy, odbierać, zachowywać i składać z niego rachunki kasowe.

§. 2.

Urząd podatkowy znajdujący się w siedzibie sądu jest oraz jego urzędem depozytowym do majątku depozytowego, sierocego i majątku bezwłasnowolnych, onemuż przekazanego. Tytuł jego jest: „C. k. urząd podatkowy i depozytowy sądowy.“

§. 3.

Urząd podatkowy, będąc urzędem depozytowym sądowym, podlega jako taki sądowi i zlecenia jego wykonywać powinien.

§. 4.

Jeżeli urząd podatkowy załatwia sprawy depozytowe więcej sądów, natenczas tyczące się takowych a przepisane w instrukcyi niniejszej księgi zbiorowe, księgi, zapiski i wykazy utrzymywane być powinny dla każdego sądu osobno.

§. 5.

Urzędowi podatkowemu jako urzędowi depozytowemu sądowemu nie wolno nic ani przyjmować ani wydawać bez pisemnego polecenia przełożonego sądu.

§. 6.

W każdym urzędzie podatkowym, majętności odebrane i złożone powinny być zachowywane oddzielnie od innych przedmiotów kasowych, w osobnej kasie a przynajmniej w osobnej przegrodzie kasy.

Kasa powinna być żelazna, bezpieczna od wyłamania i pożaru podług instrukcyi dla urzędów podatkowych wydanej i zamykać się na dwa klucze. Jeden klucz będzie miał przełożony urzędu podatkowego, drugi urzędnik kontrolujący. Gdy urzędnicy podatkowi oddalają się z lokalu urzędowego nie wolno im zostawiać tutaj kluczów do zachowania.

§. 7.

W urzędach depozytowych sądowych wolno składać: pieniądze, obligi publiczne, książeczki wkładek i inne dokumenty prywatne które można zamienić na pieniądze, jak akcye i losy, tudzież inne prywatne zapisy dłużne, nakoniec złoto i srebro, kosztowności i drogie kamienie.

Jeżeli w sądzie nie ma lokalów i schowków od pożaru bezpiecznych, natenczas wszelkie także ważne dokumenty (między innemi testamenty itd.) w urzędzie depozytowym zachowywane być powinny.

§. 8.

Zapisy dłużne publiczne i prywatne, należące do oznaczonych kas depozytowych sądowo cywilnych, jakoteż należące osobliwie do jednego z małoletnich lub bezwłasnowolnych, tudzież wszelkie inne dokumenty publiczne (§. 7), a nareszcie monety złote i srebrne, kosztowności i drogie kamienie, będą w kasie zachowywane zawsze w osobnych okładkach a na tych ostatnich będzie zawsze zanotowane nazwisko osoby dla której ów przedmiot złożono i rachunek księgi głównej (§. 35).

Inne pieniądze wpływające dla zostających pod opieką, jakoteż wszelka gotówka w monecie papierowej lub zdawkowej, którą sądy cywilne oddadzą urzędom depozytowym w administracyą, o ile sądy nie polecą aby były zachowywane osobno, mogą być zachowywane spólnie.

Rozdział drugi.

Przepisy spólne o postępowaniu z majątkiem depozytowym, sierocym i majątkiem bezwłasnowolnych.

§. 9.

Jeżeli złożony została przedmiot który możn oddać do depozytu sądowego, natenczas sąd zlecić ma urzędowi depozytowemu aby go odebrał, oznajmiając oraz, czy złożony przedmiot ma być odebrany jako majątek sierocy lub majątek bezwłasnowolnych, czyli też jako depozyt sądowy. W podobny sposób udzielone być powinny urzędowi depozytowemu w razie potrzeby polecenia pisemne tyczące się wypłat.

§. 10.

Do zapisywania wszelkich przedmiotów, które urząd depozytowy ma odebrać natychmiast, czy to gdy strony podadzą do sądu prośbę (§. 11) o przyjęcie takowych, czyli też gdy nadejdą do sądu pakiety z pieniędzmi lub innemi przedmiotami mającemi wartość (§. 25), każdy sąd utrzymywać ma własną księgę depozytową podług wzoru I do której zaciągane będą polecenia urzędowi depozytowemu dane aby odebrał taki przedmiot a w której tak poborca podatkowy jak i kontrolor mają podpisem potwierdzić odbiór, przytaczając oraz artykuł swojej księgi zbiorowej.

W ciągu pierwszych ośmiu dni po upływie każdego miesiąca przesłać ma sąd bezpośrednio departamentowi rachunkowemu sądu krajowego wyższego jednocześnie z księgą zbiorową (§. 33) odpis urzędowy księgi depozytowej, lub uwiadomić go że to nastąpić nie może.

§. 11.

Strony zamierzające prosić sąd o polecenie urzędowi depozytowemu aby przedmiot depozytowy odebrał lub wydał, jeżeli się udają do trybunału pierwszej instancyi, podać powinny zwyczajnie prośbę na piśmie. Jeżeli udają się do sądów powiatowych, wolno im podać prośbę na piśmie, lub żądać spisania w tej mierze protokołu.

§. 12.

Prośbę depozytową pisemną oddać należy przełożonemu sądu z dwoma rubrami, lub jeżeli tego potrzeba z dołączeniem dwóch kopij.

Jeżeli prośbę depozytową podano ustnie, przełożony sądu spisze protokół i w razie możności dozwolenia każe sporządzić dwa rubra zawierające szczegóły które podług przepisu zawierać ma prośba depozytowa pisemna.

§. 13.

W prośbie depozytowej, z którą składający przynieść ma oraz przedmioty do złożenia w depozycie przeznaczone, podać należy nazwisko, stan i mieszkanie składającego, wyszczególnić dokładnie przedmiot, który ma być złożony i wyrazić w jakim celu się składa.

Nadto wyrazić tu należy, czy przedmiot należy do nowej masy, czyli też do jednej z mas już istniejących.

§. 14.

Przedmioty, które mają być złożone, wyszczególnić należy w następujący sposób:

Składając gotówkę wyrazić należy czy to jest złoto, srebro czyli też moneta zdawkowa lub papierowa; w pierwszym przypadku sporządzić należy spis monet, w drugim wyszczególnić każdy z osobna gatunek.

Składając obligacye publiczne, podać należy ich rodzaj i stopę procentową, liczbę, seryą, datę, nazwisko, jeżeli na takowe opiewają, kwotę, składając obligacye opiewające na okaziciela, ilość dołączonych kuponów z wyrażeniem dnia płatności i talon.

Składając dokumenty prywatne podać należy własności dokumentu, datę, nazwisko tego który go wydał, kwotę, stopę procentową i wszystkie te okoliczności które mogą służyć do opisania dokumentu i do odróżnienia go od innych podobnego rodzaju.

Jeżeli do takowych należą załączki, wyrazić należy ich ilość i opisać ich własności w powyższy sposób jak można najkrócej.

Składając kosztowności i drogie kamienie, przedmioty złote i srebrne, nakoniec monety które w monarchyi austryacko węgierskiej nie mają kursu prawnego, trzeba wyrazić ilość takowych, rodzaj, formę, opisać znamiona i podać wartość.

§. 15.

Nawet wtenczas, gdy przedmiot składają osoby sądowe na mocy swojego urzędu, potrzebne jest uwiadomienie pisemne o złożeniu.

§. 16.

O każdej prośbie depozytowej, jakoteż o każdym innym akcie, wydać ma sąd uchwałę, po poprzedniczem zaciągnięciu takowego do protokołu podawczego, natychmiast, a mianowicie tego samego dnia w którym prośba depozytowa nadeszła.

Jeżeli sąd na złożenie pozwolić nie może, stronę natychmiast pisemnie uwiadomić należy co jest przyczyną odmówienia.

Jeżeli sąd pozwala na złożenie, natenczas sądowe polecenie wzięcia w zachowanie napisać należy na prośbie depozytowej i na kopiach lub rubrach tejże i zaciągnąć takowe do księgi depozytowej (§. 10).

Prośbę depozytową po napisaniu na niej polecenia wzięcie w zachowanie razem z kopijami lub rubrami posyła się następnie z księgą depozytową do urzędu depozytowego a zarazem poleca się składającemu, aby się tam udał.

§. 17.

Polecając urzędowi depozytowemu odebranie lub wydanie majątku, wyrazić należy w poleceniu z jak największą dokładnością nazwisko władzy lub strony, która składa, lub której depozyt ma być wydany, na czyj rachunek depozyt ma być odebrany lub wydany, tudzież przyczynę, przedmiot i cel złożenia lub wydania, nakoniec warunki pod któremi ma się wydać.

Podług okoliczności więc, gdzie idzie o monety złote i srebrne, wyrazić należy rodzaje monet i ilość sztuk, gdy idzie o papiery publiczne, rodzaj tychże,

liczby, dzień emisyi, nazwisko na które opiewają, stopę procentową, kwotę kapitału i ilość kuponów, jeżeli to są zapisy dłużne prywatne, nazwisko dłużnika i wierzyciela, stopę procentową i kwotę kapitału, jeżeli inne dokumenty, przynajmniej nazwisko tego który je wydał tudzież rok i dzień wydania.

Jeżeli idzie o kosztowności i drogie kamienie, przedmioty złote lub srebrne, nakoniec o monety, które w monarchyi austryacko węgierskiej nie mają kursu prawnego, podać należy ich ilość, rodzaj, opisać formę i znamiona i jeżeli wartość tychże nie jest już znana z poprzednich czynności, polecić należy znawcom przysięgłym ich otaksowanie ile możności w obecności składającego.

§. 18.

Jeżeli sąd ma wydać rezolucyą wymagającą gruntowej znajomości stanu masy, obowiązany jest dla obznajmienia się z takowym przejrzeć księgi albo, gdzie tego potrzeba wymaga, zażądać w tej mierze sprawozdania.

Gdyby urząd depozytowy miał wątpliwości co do wykonania otrzymanego zakazu lub postrzegł niedokładność, wstrzymać się powinien z wykonaniem i uczynić o tem doniesienie do sądu. W szczególności, gdyby tymczasem osoba właściciela przedmiotu, który ma być wydany, zmieniła się, albo gdyby przedmiot był obciążony prawem zastawu lub zapowiedziany, a sąd w pozwoleniu wydania nie uczynił wzmianki o tych okolicznościach, urząd depozytowy obowiązany jest wstrzymać się z wydaniem i zawiadomić sąd.

§. 19.

Urząd depozytowy utrzymywać powinien własny rejestr wszelkich poleceń do niego nadchodzących ażeby ich nie zapomniał wykonać.

§. 20.

Gdy się cokolwiek do depozytu odbiera lub z niego wydaje, przełożony urzędu podatkowego i kontrolor powinni być obecni.

§. 21.

Każdy depozyt należy w obecności strony dokładnie zbadać, z osnową polecenia sądowego porównać i niezwłocznie złożyć w kasie.

§. 22.

Odbiór każdego depozytu sądownie przyjętego potwierdzić należy na tym egzemplarzu polecenia sądowego co do wzięcia w zachowanie, który składającemu ma być natychmiast wydany, następnie oryginalne uwiadomienie o złożeniu lub oryginalny protokół złożenia z takiem samem potwierdzeniem odbioru zwrócić należy krótką drogą sądowi a trzeci egzemplarz polecenia wzięcia w zachowanie zatrzyma urząd depozytowy aby się miał czem zasłonić.

W potwierdzeniu odbioru wyrazić należy wszystkie znamiona przedmiotu wziętego w zachowywanie (§. 17), obadwa wyżsi urzędnicy urzędu podatkowego powinni je podpisać i ma być na niem wyciśnięta pieczęć urzędowa.

Na potwierdzeniach odbioru w księdze depozytowej (§. 10), na uwiadomieniach pisemnych i na potwierdzeniach doręczenia urzędy podatkowe nie potrzebują wyciskać swojej pieczęci urzędowej.

§. 23.

Wszelkie odebrane zapisy długu publicznego książeczki wkładkowe, zapisy dłużne prywatne i inne papiery publiczne jakoteż talony procentowe poznaczać należy, przed złożeniem ich w kasie, własną cechą depozytową a obok cechy dopisać artykuł księgi zbiorowej i liczbę roku.

Cecha powinna mieć napis: „Złożono w urzędzie depozytowym sądu . . . . (pretury) w N. N.“

§. 24.

Składane do depozytu zapisy długu publicznego, na imię osób wyrażonych, opiewające, zapisać należy w wykazie ułożonym podług wzoru II. Rubrykę tego wykazu przeznaczoną na nazwisko osoby uprawnionej do pobierania procentów wypełnia sąd i zaopatruje w podpis urzędowy poczem urząd depozytowy odsyła wykaz w dwóch egzemplarzach do tej kasy, która ma wypłacać odsetki.

Kasa zatrzyma jeden egzemplarz wykazu do swoich czynności kasowych, drugi zaś, wypełniwszy w nim rubrykę przeznaczoną na wyrażenie czasu od którego odsetki nie były pobierane, zwróci urzędowi depozytowemu.

Gdyby później zmieniła się osoba uprawniona do pobierania odsetków, sąd zawiadomi o tem urząd depozytowy i kasę właściwą.

§. 25.

Gdy do sądu nadejdą pocztą albo przez posłańca pakiety zawierające pieniądze lub inne przedmioty mające wartość, przeznaczone do urzędu depozytowego, urzędnik utrzymujący protokół napisze na kopercie w przytomności oddawcy odpowiednią liczbę protokołu podawczego, zaciągnie podanie do księgi depozytowej ze szczegółami wyrażonemi na kopercie i nie otwierając pakietu odeśle go natychmiast do urzędu depozytowego.

Urząd depozytowy otworzy posyłkę w przytomności oddawcy, porówna i sprawdzi jej treść z opisem, zaciągnie depozyt do księgi zbiorowej i odbierze go, potwierdzi odbiór na rewersie pocztowym lub na tym, który przyniósł posłaniec tudzież w księdze depozytowej a napisawszy na podaniu artykuł swojej księgi zbiorowej, odeśle podanie napowrót do sądu, który załatwi dalszą czynność urzędową i dopiero teraz wyda polecenie tyczące się rozporządzenia co do depozytu.

Jeżeli sługa pocztowy przyniesie do sądu posyłkę która była oddana zakładowi pocztowemu opieczętowana, urząd depozytowy obowiązany jest opatrzyć najprzód czy opakowanie i pieczęć nie są od zewnątrz uszkodzone, a gdyby były uszkodzone zażądać od poczty wydawczej aby posyłkę przeważyła, tudzież aby ją otwarła i przeliczyła treść.

Dostrzegłszy niedokładność, zawiadomić powinien o rozpoznanej istocie rzeczy sąd, aby ten mógł wydać dalsze rozporządzenie.

Jeżeli się postrzeże że opakowanie zewnętrzne albo pieczęć pakietu, przyniesionego przez osobę prywatną, jest uszkodzona, urząd depozytowy uwiadomić o tem natychmiast powinien przełożonego sądu lub jego zastępcę ażeby można

było otworzyć pakiet i zrewidować, tudzież spisać protokół w przytomności delegata sądowego.

Jeżeli zakład pocztowy nadeśle tylko uwiadomienie, że znajduje się u niego posyłka dla sądu, zawierająca przedmiot depozytowy, albo uwiadomienie że ma wypłacić sumę złożoną w gotówce, natenczas uwiadomienie pocztowe jakoteż rewers odbiorczy posyłki znajdującej się w urzędzie pocztowym doręczyć należy przełożonemu właściwego sądu, który zatrzyma uwiadomienie dla postąpienia z niem według przepisów, a rewers odbiorczy odeśle do urzędu depozytowego.

W tych przypadkach, w których według przepisów pocztowych posyłka ma być odebrana w urzędzie pocztowym, to jest gdy posyłka podlega postępowaniu cłowemu lub gdy waży nad trzy funty, jakoteż gdy idzie o jakąkolwiek posyłkę urzędową z podaną wartością która ma być odebrana z urzędu pocztowego nie mającego skarbowego listowego, urząd depozytowy wyśle, po posyłkę urzędnika który będzie miał także prawo podpisać rewers odbiorcy gdy posyłkę odbierze.

W innych przypadkach posyłka będzie odbierana zawsze w lokalu urzędu depozytowego i dwaj wyżsi urzędnicy tylko tam potwierdzać mają odbiór na rewersie odbiorczym.

Gdyby w akcie który nadszedł do sądu opieczętowany znalazł się przedmiot kasowy nie wymieniony na kopercie, urzędnik utrzymujący protokół podawczy napisać powinien natychmiast na okładce co jest przepisane i zawiadomić o znalezieniu przełożonego sądu, który poleci aby go oddano do urzędu depozytowego z książką depozytową i wyda dalsze rozporządzenia co do zachowania tego przedmiotu na przyszłość lub inaczej rzecz załatwi.

§. 26.

Polecenie, aby urząd depozytowy wydał depozyt, powinno być podpisane przez sąd i w pieczęć urzędową zaopatrzone a doręcza się takowe temu urzędowi bezpośrednio i zarazem rezolucyą jednobrzmiącą, w pieczęć urzędową zaopatrzoną, zawiadomić należy stronę, że na wydanie pozwolono.

Urząd depozytowy, otrzymawszy polecenie wydania depozytu, zapisać powinien takowe natychmiast i jeszcze przed wykonaniem nie tylko w wykazie który w myśl §. 19 dla wszystkich poleceń ma być utrzymywany, lecz nadto i w księdze głównej.

Jeżeli depozyt ma być wydany z zachowaniem szczególnych formalności prawnych, urząd depozytowy powinien w razie potrzeby prosić o pomoc przełożonego sądu albo urzędnika sądowego którego ten ostatni mu wskaże.

§. 27.

Jeżeli osoba, której depozyt wydać pozwolono, nie jest znana urzędnikom urzędu podatkowego, powinni zapewnić się o tożsamości osoby, do czego potrzeba dwóch wiarygodnych i im znanych świadków, według okoliczności zaś i gdy jakakolwiek zachodzi wątpliwość, powinni dla większej ostrożności porozumieć się w tej mierze z przełożonym sądu lub jego zastępcą i zastosować się do jego poleceń.

Gdy rząd depozytowy przekona się tym sposobem o tożsamości osoby, przyzwani świadkowie powinni podpisać poświadczenie odbioru w obecności wyższego urzędnika urzędu podatkowego a zarazem potwierdzić wyraźnie że znają osobę odbierającą.

§. 28.

Wolno wydawać tylko za potwierdzeniem odbioru przez stronę. Jeżeli strona nie może pisać lub nie umie, przydać powinna znak swojej ręki a położenie tego znaku potwierdzić mają dwaj przyzwani świadkowie, z których jeden napisze nazwisko osoby wystawiającej dokument.

Pierwopis rezolucyi, mocą której pozwolono wydać stronie depozyt, odebrać należy gdy się go wydaje, z wyjątkiem przypadków wzmiankowanych w §. 41.

§. 29.

Na wszelkich dokumentach które po złożeniu ich w depozycie oznaczone zostały cechą depozytową, wycisnąć należy, gdy się takowe wydaje, cechą wydawczą, która ma zawierać wyrazy: „Wydano z urzędu depozytowego sądu . . . . . (pretury) w N. N.“

Cecha ta będzie zachowywana pod dwoma kluczami będącemi u przełożonego urzędu depozytowego i u kontrolora pod ich odpowiedzialnością, w lokalu kasowym.

§. 30.

Jeżeli pieniądze lub rzeczy mają być wysłane pocztą, sąd doręczy urzędowi depozytowemu prócz polecenia wydania także wygotowane pismo lub akt do którego wydana suma ma być dołączona.

Posyłkę oddaje na pocztę urząd depozytowy za rewersem podawczym a zaciągnąwszy wydanie do dziennika, zanotować powinna na koncepcie aktu sądowego liczbę pod którą poczta zaciągniętą została do księgi zbiorowej.

Jednocześnie z oddaniem posyłki na pocztę przesłać należy uwiadomienie na blankiecie napisane do urzędu depozytowego znajdującego się w siedzibie sądu do którego posyłka odchodzi.

Urząd depozytowy w miejscu wydania odebrawszy posyłkę, napisze na uwiadomieniu artykuł księgi zbiorowej, pod którym posyłka została objęta, i odeśle to uwiadomienie pierwszemu urzędowi depozytowemu lub gdyby zachodziły wątpliwości, o tem go zawiadomi.

Zwrócone uwiadomienie uważa się za dowód do księgi zbiorowej.

Jeżeli wysyła się posyłkę do władz sądowych zagranicznych albo, w przypadkach wyjątkowych, do osób prywatnych, gmin i w ogóle we wszystkich takich przypadkach, w których wydział rachunkowy sądu krajowego wyższego nie będzie przedsiębrał sprawdzania, wydawać mają sądy urzędowi depozytowemu potwierdzone urzędownie odpisy zwróconych potwierdzeń odbioru jako dowody do księgi zbiorowej.

§. 31.

Wszelkie dochody i wydatki zapisywać należy w księdze zbiorowej w takim porządku, w jakim po sobie następują a mianowicie dochody przed napisaniem pokwitowania odbioru a wydatki przed wypłaceniem stronie.

Księgę zbiorową utrzymywać należy podług wzoru III w następujący sposób:

Pierwsza kolumna zawierać ma liczby pozycyi odbioru i wydania bieżące po sobie w nieprzerwanym porządku arytmetycznym od początku każdego roku aż do końca każdego roku.

Do drugiej kolumny wpisywać należy liczby załączek należących do każdej pozycyi a to w sposób przepisany w §. 34.

Trzecia przeznaczona jest na zanotowanie miesiąca i dnia odebrania lub wydania.

W czwartej zapisze się liczbę księgi depozytowej i przekazowej (§. 10 i 42) tudzież sądowego polecenia co do wzięcia w zachowanie lub wydania.

Piąta ma zawierać arkusz księgi głównej na który pozycya będzie przeniesiona a szósta nazwisko masy.

Do siódmej wpisuje się nazwisko składającego lub odbiorcy i szczegóły tyczące się odbioru lub wydania.

Wszelkie depozyta złożone w gotówce a mianowicie w walucie wiedeńskiej, w monecie konwencyjnej, w pieniądzach papierowych lub miedzi, zamienione będą na walutę austryacką i tylko w tej walucie liczone.

Odbierając lub wydając obligacye funduszowe publiczne, do których należą kupony procentowe, zanotować zawsze należy w kolumnie przeznaczonej na oznaczenie przedmiotu złożonego lub wydanego, także liczbę wziętych z niemi w zachowanie lub wydanych kuponów procentowych jakoteż dzień płatności pierwszego z nich.

§. 32.

Księgę zbiorową utrzymywać należy poszytami, przysposabiając takie, aby każdy wystarczył na miesiąc a przed używaniem każdy ma być przeciągnięty nicią, zaopatrzony w pieczęć urzędową sądu i podpisany przez przełożonego sądu lub jego zastępcę. Każda zapisana strona księgi zbiorowej powinna być podpisana przez obudwu wyższych urzędników urzędu depozytowego.

Na końcu każdej strony powinny być zaraz zliczone sumy ogólne depozytów odebranych i wydanych i przeniesione na następującą stronę.

§. 33.

Księgę zbiorową ze wszystkiemi załączkami odsyła się za pośrednictwem przełożonego sądu w przeciągu ośmiu dni następujących po zakończeniu każdego miesiąca, jednocześnie z księgą depozytową (§. 10) do wydziału rachunkowego sądu krajowego wyższego; odebraną i wydaną gotowiznę zamknąć należy w formie przepisanej w ogóle dla ksiąg zbiorowych pieniężnych i zanotować sobie zamknięcia likwidacyjne i kasowe w księgach zbiorowych wykazane.

§. 34.

Załączkami księgi zbiorowej są polecenia sądu tyczące się wzięcia w zachowanie i wydanie majątków kwity stron i wszelkie inne dokumenty, służące, do usprawiedliwienia tego co odebrano i wydano. Oznaczone być powinny liczbą artykułu księgi zbiorowej do którego należą a poniżej ma być napisana liczba załączki w porządku bieżącym od początku aż do końca roku.

§. 35.

Pozycye każdego dnia przenoszone będą z księgi zbiorowej do księgi głównej.

Księga główna utrzymywana będzie podług wzoru IV i przed użyciem ma być uwierzytelniona podług przepisu §. 32. Urządzić ją należy podług mas i dla każdej z nich otworzyć osobny rachunek.

Na jednej stronicy tego rachunku wykazywane będzie to co odebrano, na drugiej, to co wydano a według okoliczności to co oddano.

W pierwszej kolumnie każdej stronicy rachunku pisze się liczby bieżące wszystkich zaciągniętych pozycyi.

W drugiej kolumnie zapisuje się datę i liczbę polecenia sądowego nakazującego odebranie lub wydanie, w trzeciej i czwartej kolumnie artykuł księgi zbiorowej i datę odebrania lub wydania, w piątej kolumnie nazwisko składającego lub wyjmującego tudzież przyczynę złożenia lub wydania a w szóstej kolumnie przedmiot złożony lub wydany.

W następnych kolumnach wykazać należy kwoty kapitału i odsetków każdej pozycyi.

§. 36.

Utrzymywany będzie osobny wykaz abecadłowy wszystkich mas w księdze głównej zapisanych (rejestr indeksowy) w którym powinna być zapisana każda masa z odwołaniem się do arkusza księgi głównej a w przypadku gdyby utrzymywano więcej ksiąg głównych, do właściwej księgi głównej.

§. 37.

Jeżeli sąd poleci urzędowi depozytowemu zanotować zapowiedzenie, prawo zastawu, przysądzenie lub inne rozporządzenie tyczące się masy, albo też wykreślić takie rozporządzenie, urząd depozytowy zapisać powinien rozporządzenie takie w rejestrze (§. 19) i zanotować w miejscu tejże masy w ostatniej kolumnie księgi głównej.

Sąd wydawać powinien zlecenia jasne i stanowcze a jeżeli masa składa się z więcej pozycyi, wyrazić powinien szczegółowo, czy zanotowanie lub wykreślenie odnosić się ma do wszystkich pozycyj czyli też do niektórych.

§. 38.

Urząd depozytowy obowiązany jest wydać każdemu kto tego ustnie zażąda, wyciąg z księgi głównej, tyczący się którejkolwiek masy, podpisany przez obydwu wyższych urzędników i z wyciśniętą na nim pieczęcią urzędową.

W wyciągu jednak takim przytacza się zwyczajnie tylko istniejący jeszcze majątek masy i tyczące się takowego a jeszcze nie wykreślone zapiski, tudzież nie wykonane jeszcze polecenia wydania jak są wpisane w księdze głównej.

Strony atoli mogą żądać szczegółowego wyciągu z księgi głównej co do jednej z mas, a wtedy wyrażone być powinny w takowym wszystkie wniesione i wydane sumy, zapiski i wykreślenia które miały miejsce.

Wyciągi te, które stronie tylko raz jeden wydane będą, mogą być później na żądanie uzupełniane dopisaniem następnie wniesionych i wydanych depozytów, zapisków i wykreśleń. Po każdem takiem uzupełnieniu uwidocznić należy ogólną sumę stanu masy i znowu położy się datę, wyciśnie pieczęć i obadwaj wyżsi urzędnicy powinni wyciąg podpisać.

§. 39.

Za zezwoleniem sądu na piśmie wydanem można wydać stronom odpisy dokumentów w urzędzie depozytowym złożonych. Bez polecenia sądowego urząd depozytowy nawet przejrzenia takich dokumentów dozwolić może temu tylko, kto wykaże iż on depozyt złożył lub że go dla niego złożono.

§. 40.

Sąd obowiązany jest mieć ciągle świadomość jak idą sprawy w urzędzie depozytowym i czy przepisy są zachowywane.

W tym celu przełożony sądu przynajmniej raz w tydzień każe sobie w lokalu urzędu depozytowego pokazać księgi zbiorowe, porówna takowe z swoją księgą poleceń depozytowych, będzie utrzymywał ciągłą zgodność we wzajemnych odwołaniach się, każe wpisać te które zaraz wpisane być nie mogły, i po sprawdzeniu dokładności ksiąg zbiorowych napisze że je widział.

Najmniej raz w rok, niespodziewanie, zbada sąd ściśle stan ksiąg i kasy i przekona się czy wszystkie masy są zupełne i w należytym porządku.

Zbadawszy stan urzędu depozytowego i jego zawiadywanie czynnościami, zawiadomi sąd za każdym razem o rezultacie władzę skarbową której urząd depozytowy podlega.

Odbywające się od czasu do czasu obrachunki urzędu podatkowego rozciągać należy zawsze także na urząd depozytowy i przy tej sposobności zarządzać co potrzeba.

Rozdział trzeci.

Przepisy szczególne tyczące się postępowania z majątkiem sierót i majątkiem bezwłasnowolnych.

§. 41.

Odbieranie wpływów ciągłych, w szczególności zaś pobieranie procentów od kapitałów czynnych, jakoteż ponoszenie wydatków peryodycznych np. na utrzymanie zostających pod opieką, może być polecone urzędowi depozytowemu raz na zawsze, co do wszystkich rat, w poleceniu tyczącem się pierwszej raty.

Pozostawić przeto należy w ręku stron rezolucye, mocą których sąd pozwolił tymże pobierać kwoty ciągle a to dopóki nie wezmą ostatniej, potrzeba tylko za każdą wypłatą pokazać takowe w kasie.

§. 42.

W sądzie utrzymywana będzie podług wzoru V osobna księga poleceń odbioru w której zapisywane będą wszelkie polecenia tyczące się odbioru pieniędzy i innych przedmiotów wartościowych nie zaraz lecz dopiero w przyszłości wpłynąć mających, jakoteż odbiorów mających następować peryodycznie a w której oraz o ile można zapisywać należy czas w którym każda pozycya ma wpłynąć lub terminy w których depozyta peryodyczne mają być wnoszone.

Z końcem każdego miesiąca w przeciągu najbliższych dni ośmiu prześle sąd wydziałowi rachunkowemu sądu krajowego wyższego bezpośrednio odpis urzędowy księgi poleceń odbioru jednocześnie z odpisem księgi depozytowej i z księgą zbiorową (§§. 10 i 33) lub doniesienie że to stać się nie może.

§. 43.

Gdyby depozyta, których odbieranie poleconem zostało urzędowi depozytowemu, nie były wnoszone w czasie właściwym, urząd depozytowy donieść o

tem powinien sądowi. Gdyby tego bezpieczeństwo wymagało uczynić należy doniesienie natychmiast do przełożonego sądu, który w tej mierze zarządzi co potrzeba.

§. 44.

Sąd dokładać ma starania, ażeby w takich przypadkach, gdy bez rzeczywistej zmiany pozycyj odebranych lub wydanych, majątek sierot lub bezwłasnowolnych, w zachowaniu urzędu depozytowego będący, powiększy się lub zmniejszy, zapisana została taka zmiana w księdze zbiorowej i głównej, bez względu, czy zmiana nastąpi w skutek zawartych umów, zmiany waluty czyli też w inny sposób.

W przypadkach przeto takich polecić ma sąd urzędowi depozytowemu, ażeby kwotę o którą należytość powiększyła się lub zmniejszyła zapisał jako przybytek albo ubytek, lub ażeby umieścił kapitał w jednej walucie w rubrykach odbioru w drugiej zaś w rubrykach wydatku a urząd depozytowy zastósować się ma do tych poleceń sądu.

Jeżeli tylko oddaje się kwoty od jednej masy sierocej do drugiej, należy to zanotować w księdze zbiorowej ale nie potrzeba umieszczać sumy w kolumnach dochodu i wydatku.

Przeniesienia takie zanotować należy we właściwych rachunkach księgi głównej.

§. 45.

Zapisując w księdze zbiorowej wpływające lub wypłacone odsetki, renty i pieniądze dawane na utrzymanie, zanotować należy także czas za który takowe zostały wzięte lub wydane a jeżeli to są odsetki, także stopę procentową.

Wzór 1 do §. 10.

Księga depozytowa

dla urzędu depozytowego { c. k. sądu . . . . . / c. k. pretury } w . . . . w r. 18 . .

Liczba bieżąca	Artykuł księgi zbiorowej	Miesiąc i dzień polecenia sądowego co do zachowania	Liczba polecenia sądowego	Oznaczenie masy	Nazwisko składającego i opis przedmiotu który ma być złożony	Monety złote		Monety srebrne		Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa w wal. austr.		Obligacye publiczne		Książeczki wkładkowe i inne dokumenty prywatne dające zamienić się na pieniądze		Inne zapisy dłużne prywatne		Inne dokumenty	Wartość kosztowności		Inne przedmioty		Potwierdzenie urzędu depozytowego
						zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	sztuk	zł.	c.	zł.	c.	

Wzór II do §. 24.

W y k a z

obligacyj publicznych, na imię oznaczone opiewających, które złożone zostały w urzędzie depozytowym sądu . . . . . (pretury) w N. N.

Liczba bieżąca	Księga główna depozytów			Dokładne oznaczenie obligacyj ich rodzaj, stopa procentowa, liczba, serya, nazwisko na które opiewają, data i suma	Czas od którego odsetki mają być pobierane w kasie właściwej	Oznaczenie tej osoby która jest upoważniona do pobierania odsetków
	Tom	Arkusz	Liczba pozycyi			
Te rubryki wypełni urząd depozytowy.					Te rubryki wypełni kasa właściwa podług swoich ksiąg.	Te rubrykę wypełnia sam sąd.

Wzór III do §. 31.

Księga zbiorowa

urzędu depozytowego c. k. sądu . . . . . w N. N.

Artykuł księgi zbiorowej	Liczba załączki	Miesiąc i dzień odbioru i wydania	Liczba księgi depozytowej lub księgi poleceń i polecenia sądowego co do zachowania lub wydania	Arkusz księgi głównej	Oznaczenie masy	Oznaczenie składającego i przedmiotu złożonego lub wyjmującego i przedmiotu wyjętego	Odbiór																	Wydatek																	Odebranie należytości za zachowanie	
							Monety złote		Monety srebrne		Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa		Obligacye publiczne		Książeczki wkładkowe i inne dokumenty prywatne dające się zamienić na pieniądze		Inne zapisy dłużne prywatne		Inne dokumenty	Wartość kosztowności		Inne przedmioty		Monety złote		Monety srebrne		Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa		Obligacye publiczne		Książeczki wkładkowe i inne dokumenty prywatne dające się zamienić na pieniądze		Inne zapisy dłużne prywatne		Inne dokumenty	Wartość kosztowności		Inne przedmioty			
							zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	szt.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	szt.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.

Wzór IV do §. 35.

Księga
urzędu depozytowego c. k. sądu
Konstanty

Rubryki

Należy-

Liczba bieżąca pozycyj	Data i liczba polecenia sądowego co do zachowania	Artykuł księgi zbiorowej	Data odebrania	Nazwisko składającego i przyczyna złożenia	Oznaczenie przedmiotu	Przynosi od sta	Monety złote		Monety srebrne	
							zł.	c.	zł.	c.

Rubryki

Wy-

Liczba bieżąca pozycyj	Data i liczba polecenia sądowego co do wydania	Artykuł księgi zbiorowej	Data wydania	Nazwisko odbierającego i przyczyna wydania	Oznaczenie przedmiotu	Przynosi od sta	Monety złote		Monety srebrne	
							zł.	c.	zł.	c.

g ł ó w n a

. . . . w N. N.

Mikołajewicz.

odbioru

t o ś ć

Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa w wal. austr.		Obligacye publiczne		Książeczki wkładkowe i inne dokumenty prywatne dające zamienić się na pieniądze		Inne zapisy dłużne prywatne		Inne dokumenty	Kosztowności		Inne przedmioty		Uwagi i zapiski
zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	sztuk	zł.	c.	zł.	c.	

w y d a t k u

p ł a t a

Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa w wal. austr.		Obligacye publiczne		Książeczki wkładkowe i inne dokumenty prywatne dające zamienić się na pieniądze		Inne zapisy dłużne prywatne		Inne dokumenty	Kosztowności		Inne przedmioty		Wykreślenie
zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	sztuk	zł.	c.	zł.	c.	

Wzór V do §. 42.

Księga poleceń odbioru

dla urzędu depozytowego c. k. sądu . . . . . w N. N. w roku 18 . .

Liczba bieżąca	Miesiąc i dzień polecenia sądowego	Liczba polecenia sądowego	Oznaczenie masy	Nazwisko tego który ma złożyć i przedmiot mający być złożonym	Monety złote		Monety srebrne		Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa		Obligacye publiczne		Książeczki wkładkowe i inne dokumenty prywatne dające zamienić się na pieniądze		Inne zapisy dłużne prywatne		Inne dokumenty	Kosztowności		Inne przedmioty		Dla depozytów jednorazowych	Dla depozytów peryodycznych
					zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	sztuk	zł.	c.	zł.	c.	Wymienienie terminu w którym depozyt ma być złożony	